

138
1908

საქართველოს მკვიდრი მწიგნობარი და მისი მემკვიდრეობა

899.962.1(05)

5-22



დაპაღულო



წელიწადი 80-IV.

№ 1

თბილისი 1908 წ.



ფურცლის № 872
მანქანის № 1040
ფურცლის № 893

თბილისი

სტამბა წიგნების გამომცემელ ქართველთა აზნაურებისა
1908

შინაარსი

I—გიგას ოცნება — (დექსი) სოფ. გ — ძისა	
II—ნაძვის ცრემლები.—ი. ევდოშიაძის	
III—გოზინაყი.—დექსი ი. ევდოშიაძის	
IV—ბაბრიამ გააშველა.—ტყეაძის	
V—პატარა კირილე.—(თარგმანი) ელ. ანტონოვსკის	13
VI—I, რად გვიამბო დედამ ეს ამბები!	20
II, ღრუბელი (თარგმანი) ან. აშილასკრას	21
VII—ტყუილის მთქმელი.—სომხურათ ე. კ—სა	24
VIII—ყორანი და გველი.—(არაკი) დ. პეტრეაძის	26
IX—ნარევი.—ა) საახალწლო გასართობი. თავისით გაკეთებული სათამაშოები სოფელი, — ბ) ანდაზა, — მ) გამოცანები — დ) რებუსი და აღსნა	27



გიგას ოცნება



ქორ ქონში, ნაგდეჯებსედ
ობოლ გიგას ტკბილად სძინავს,
და არ ესმის, რომ მის სსეულს
ზამთრის სუსნი ჩუმად ჭეინავს.

სისმრად ჭსედავს იქ ბნელაში
რადაც ადგილს განათებულს,
დიდ შენობას, უსარ-მასარს,
ცის-წვერამდის ატაცებულს;

შობის ხესედ ფანჯარაში
სანთლებს ჭსედავს სხვა და სხვა ფერს;
ის ოთასი სამოთხეს ჭგავს,
შეჭხარის და გული უმგერს.

სილი... სილხედ რადა ითქმის?
ხე აღარ ჩანს, შიგ შთანთქმულა;
უკვირს, რომ ამ ცივ სამთარშიც
ხესე სილი გაბობმულა.

გარს ბავშვები ასევეიან
და უვლიან ძწეობრად ფერსულს,

დიდრონებიც კვერდს უღვანან
 ამ მხიარულ ბავშვთა კრებულს.

უნდა გივას, რომ თვითონაც
 მივიდეს და ჩაერიოს,
 მიდის, მავრამ თან-კი შიძობს:
 კს-კვლავ არ აერიოს.



და მძინარე აჩქარებით
 ზაწაწინა სელ-ფეხს ანძრევს,
 და ვინ იცის? ეკებ ძილში
 სილსა ჭკრებს და შტოებს არსევს...

ან იქნება, სხვებთან ერთად
 სელ-ჩაბმული ფერსულს უკლის
 და ახალ-წლის დღესასწაულს
 ბავშვურ ერთ ქებას უთვლის?..



მაგრამ, ეს სომ ოცნება!
ბავშვის ასრი სიშმაღ ფრინავს,
და ნამდვილ-კა გიგას სსეულს
ზამთრის სუსსი სუმაღ ჭუნავს!..

სოლ. გ—ძე





ნაძვის ცრემლები

მეცაწვილებო, მე რომ ჩემი თავგადსავალი ვიპობოთ, მართლაც რომ შეკებრალებით! შეკებრალებით ისრე, როგორც უნდა შეიბრალოთ ხ ილმე წუთი-სოფელს უდროოდ გამოსაღმებული ზღამიანი!

მეც სწორედ ასრე დაძემართა.

ჩემი სამშობლო, ემაწვილებო, არის ერთი დიდი უზარ-მანარი მთა; ქედები და კალთები სამთარ-საფსუელ ზურმუნ-ტის კაბით აქვს შექეული, სოლო თავი-კი სწეტაკი თოვლის ვილით. მე და ჩემი და-ძმანი გულზე ვეკვროდით ჩვენს აღმწრდელს და ისეთი ტებილი, ისეთი სასაძოფნო იყო ძმო-ბლის გული, როგორც თქვენთვის თქვენი დედის უბე. გაზა-ფსუღდებოდა, ქვეშ მრავალგვარი ევაჯილი ეფინებოდა და მათი სურნელებით ვტებებოდით. დასამთრდებოდა, მწვანე კაბაზე თოვლის თეთრს თექას წამოვიხსამდით და მასწარად ვიგდებდით ეინვას. ვცხოვრობდით ასრე ტებ ილაღ და უსრუნ-ველად: ჩვენ არაფის რას ვუმაჯებდით და ჩვენი ძტეროც არა-ვინ ვეფეოსა. ნეტა იმ ბედნიერს დდეებს! აღარ დამიბრუნ-დება მე ის ტებილი წუთები!

ველარ ვუეურებ კაძკამ, მანუსხუსე ტინიას წეაროს!

ველარ დავიქნევ ტოტებს ნიავის ჩურჩულზე! ველარ დავ-სტებები დედიჩემის მსრებზე შევლების სტუნვა-თამაძით.

ყოველივე ეს წავიდა, გაქქრა ჩემთვის! მერე რაღა? რაღა დამეძარტა ეს უბედურება? განა ჩემი ბრალია, რომ ასრე ღამისი ვარ? რომ რიგსე და მწკრივად ასხმულ, ჩემი ტოტები, თქვენის სათამაშოების და ტკბილეულობის დასაკიდებლად საუკეთესონი არიან?!

ჩემი ბრალი არ არის, მაგრამ ძინც ხელი შექმნეს. დაივსოს და დაიდუბოს ის წუთი!

ეს მოხდა შობის წინა დღეებში.

— ჩაკ! ჩუკ! ჩაკ! ჩუკ! განისმა ერთს დილას ჩემს ახლოს რაღაც სმა.

— ფრთხილად, ძამიკო, მტერიან ახლო, — წამსურსულს უფროსმა ძმამ,

მე ვერ მივხვდი. რაში იყო საქმე. არ გაუგლია დიდხანს რომ ერთი გლეხი მოძინალოვდა, ამთვალ-სამთვალეიერა და რამდენჯერმე შემოძირა გარს. ჩემს უფროს ძმას აღმაცერად მესვდა.

— მეტად დიდია, არ გამოდგება! ჩაილაპარაკა თავისთვის გლეხმა. და ისე მძლავრად ჩამკრა ძირში ბასრი ცუელი, რომ სიმწვავისაგან შეკვანკალდი და თოვლის თეთრი თქვა ნაფლეთ-ნაფლეთად ჩამომვარდა ძირს. მეორედ დამკრა, მესამედ და ძირს დამცა მე უბედური.

მერე ქვევით ჩამხტარია ქედის ძირში. იქ ჩემისთანები ბეგრი სხვა დამსვდა; მათაც ჩემი დღე დასდგომოდით. ეველანი ურემსე დაკვარეს და გამოკვამკვნურეს მეურსე ტკბილად დიდინებდა ურძის კოფურსე, — ჩვენ-კი ვსტიროდით.

— მშვიდობით, ჩვენო დედავ, ჩვენო მშობელო მთავ! ქვითინებდა ერთი ამხანაგი ჩემს კვერდსე.

რაღა ბეგრი გაგზავრელო, ეველანი ქალაქში ჩამოკვიტანეს, და აქ ბასარში განსხვიდად გამოკვფინეს. იქიდან-კი თქვენს დარბაზში აიოყვა თავი. ჩამწედეს რაღაც ოთხ-კუთ-

სში და გამომჭიმეს შუა დაბნახში. დედა თქვენს ჩემს გარ-
შემო დიდხანსა ფუსფუსებდა. რა ვინდა, რომ ზედ არ ჩამომ
კიდეს: ათასნაირი სილი, სამკაულები, სათამაშოები... ჰატარ-
ჰატარა სანთლები ისე ციმციმებდნენ ჩემს ტოტებზე, როგორც
ცაზე ვარსკვლავები. წარმოიდგინეთ, სასწელიცაჲ გამომიცვა-
ლეს! ნამდვირ შობის-სე მიწოდეს. და მართლაც სწო-
რედ შობის დამეს შემომასწვიეს გარშემო ბალები. უნდა გე-
ნახათ, როგორ გლყვდნენ ჩემს ტოტებზე დაკიდებულს სილს
და სათამაშოებს! ვიყავ ასრე ერთი კვრის განმავლობაში.
რამდენიმე მნახავიცაჲ მომივიდა. ვუვლანი მამებდნენ და დია-
სახლისს, ეტუობოდა, ესინამოვნებოდა ჩემი ქება.



გაიარა ერთმა კვირამ. ჩემს ტოტებზე აღარც სილი მო-
ინოვებოდა, აღარც სათამაშოები, მთლად გამძარცვეს ცელქმა
ბალებმა. საჭირო აღარ ვიყავი, ოთახში მეტი შევიქენი და
სიცლი-სარსარით გამათრიეს გარედ. ვკდივარ ესლბ ესოში,

სადაც ნელ-ნელა ვჭკნები, ვეკითლდები, წვენი მიძრება და ვკვდები.

აი, ემაწვილებო, უტეუარი აძბავი ნორნის სისა, რომელსაც აგრე უდროოდ სიცოცხლეს უსწობთ, რადა ცოტა ხანს გაერთოთ და ისინამონოთ.

ი. ევლოშვილი





გოზინაყი

დედა გოზინაყსა ხარძავს,
გადავიდა შუა ღამე,
თამრიკოს მაინც არ სძინავს,
ესვეწება: ცოტა მამე!

სინს ჩუმ-ჩუმად ეპარება
თაფლიან კოვსს ენას უსკამს,
გამოსწიწკნის, გამოსციცქნის,
გადაულაპავს, გადაუსვამს,

„შვილო, კმარა, დაგასველებს,
დარიკებსა აძლეგს დედა,
მაგრამ თამრო დაფუსფუსებს,
კუნტრუშობს და არ ჩერდება.

ან-კი ხველას რას დაგიდეგს
სუგრუძელა, კბილებ-მარდი!
ფიქრობს: ნეკავი უოველ დღე
იყოს ახალ-წელიწადი!

ი. ევლოშვილი





ბაბრიამ გააშველა



რა, ვითომ მანდეთკენ რომ ცაითრიე ებ
ბულკი, განა შენია, ეძაწვილო?— დიდ-
გულად ჩაეკითხა ჰატარა სიკო თავის მძას,
გიორგის და ბულკისაკენ გაიწია. გიორგიმ
ორიე სელით ბულკის ნახევარი უფრო მაგრა დაბლუჯა და უკან
დაიწია, თან გაკვირვებული და შეძინებული. სახით უძასუნა:

— ეი, ბიჭოს, მამ, არა და შენია, შენმა მშემ აი! წე-
ღან არ იყო ამის ნახევარი შენ შეულაბე?! ეს ნახევარი ას-
ლა მე შერგება.

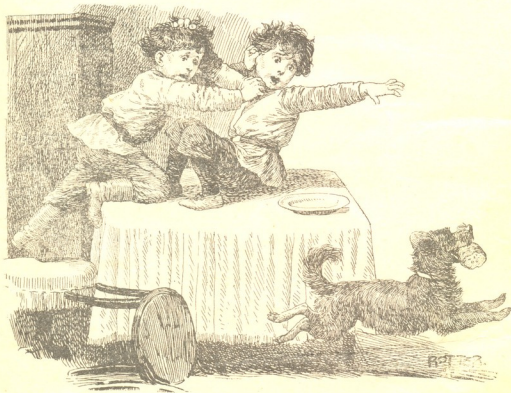
— უიძე, დმერთო! შენ შექამეო, რა ტეუილია! აბა, ეგაც
შენი ერთი ჭორი! მე არაფერიც არ შეძინებია, ტეუილად ნუ
იკონებ. მავ ბულკისაც სელი უშვი, ის გირჩევნიან...

გაცნარდა ახლა-კი სიკო და გაათორებული ეცა მძას.
გიორგი მავიდასედ ბულკის ზედ დაეძრო და წიხლებით ცდი-
ლობდა მის მოშორებას.

— ბიჭოს! კიდევ იცემება ეს წუწვი. ერთი დახე ამასა!
ჩემია მეთქი, ჩემი, არ დაგანებებ, რო მოკვდე... ცეძასე ნუ
იქნება, თორემ... აი, აი თუ კარგია, შე ჭინა, შენა...

წაუძინა თავ-პირში სიკომ და თან ფეხში სწვდა. გიორ-
გიმ ახლა-კი იკადრა და ბულკის თავი დანახება, გაბრახე-
ბული სკამადგან ძირს ჩამოვიდა და გეხელ-ქორივით მძას
ემგერა... გაჩაღდა მუშტი-კრივი.

ვინ იცის, როდის და რითი ვათავდებოდა ეს გაცხნარებული ბუნება და თავ-პარის კაწვრბა, იქვე ტანტყედ გამოჭიმული ეშმაკი ბაბრია რომ არ ხარეულიყო. შეესმა თუ არა ეს აღლიქოთი და წიოკობა, ბაბრიამ გაკვირვებით თავი ძაღლად წამოყო, ჯერ მოხსუბარ მძებს გადახედა, მერე მაგიდასკედ მიჰქვლეტილ ბულკს თვალი გვერდსკედ გადახედა და ზეზედ წამოხსტა, მაგიდას მკორე მხრიდან მოუარა, ბულკს ჰირი სტაცა და ჰერი გიფი... კუდ ამოძეებულმა გარეთ გამოაცუსცუსა.



— აბა, თუ შენია და ნახავ! გამალოვანდა სიკო, ერთს წამს სელიდგან გაუსსლტდა და ბულკისკენ გაქანდა, მაგრამ ცარიელ სტოლთან უეცრად შეხერდა, გაოცებით ჰირ-დაღე-ბულმა გიორგის შესედა და ჩახუშდა.

— ვაი!— წამოიძახა არა ნაკლებ გაკვირვებულმა გიორგიმაც და საცემრად მომხადებული ჰაწია მუშტი დარცხვენით დაბლა დაუშვა.



პატარა კირილე

(თარგმანი)

ბუდი საქმე დაემართა საწუალ კირილეს, როცა დედა მოუკვდა. ჯერ დედის დროსაც არ იყო განცხრომაში: სიმძილიც და სიცოცხვეც ბუერი გამოიარა, ცემატეეპაც არ აკლდა. დედამისი მოსარეცსე იყო: დღისით რეცნავდა და აუთოვებდა, ღამე დაღლილ-დაქანცული გათენებამდე ახველებდა. ამ მოუსვენრობის გამო განჯავრებული შვილსა სცემდა, მაგრამ შერე ისევე დაუტკებებოდა და უაღერსებდა.

როცა დედა აღერსს მოუეეებოდა, კირილე გულში ჩაეკროდა და იყო ისე განახული. დედს ჰკოცნიდა და მწარედ ოხრავდა:

— ვის აძრა უნდა დაგტოვო, შე დედამკვდარო? ბავშვი გამონაჰეეტდა მელ ქეშიდნს ელამ თვალს და ეტეოდა:

— კარგი, ერთი! შენ მე არ მომშორდები, წახვალ და ისევე დაბრუნდები, ეს მე კარვად ვიცი.

არც საცოდავ დედის უნდოდა შვილის სხვის აძრა დატოვება, მაგრამ სნეულებამ აჯობა და კირილე ობლად დარჩა.

ოთანის ერთი კუთხე ეჭირათ დედა-შვილს; დედა რომ მოკვდა, ეს კუთხე სხვამ დაჭირა. ბავშვს ბინა აღარა ჰქონ-

და; დაცურებდა მთელი დღე და სადაც მილი მოერქმედა
მთიისებდა.

სასლში სულ მუშა ხალხი იღვ და მთელი დღეობით შინ
არ იყვნენ. კირილე ხან ერთ სარკქელთან დაჯდებოდა, ხან მკო-
რესთან და თავისთვის ხუხუნებდა. თუ დიდი ეჩნვა არ იყო,
ესომი დარბოდა, ეჩნულსუ დაცურებდა. დედის დროსაც ასე
თამაშობდა, მშაერი იშვითად რხებოდა: სასლი ზატონის ცან-
და ცოტ-ცოტა საჭქელს სხვებიცაწოდებდნენ და ჰწირდებოცნენ
თავმესაფარში მიგცემთო.

ბავშვი ეურბადლებით ისახნდა ამ დაწირებს და ელოდა,
მაგრამ რომ აღარ გამოვიდა-რა, იმანაც გულიდან გადიებარა.
მისვდა, რომ ეს მხოლოდ ლაზარაკა იყო და სხვა არაფერი,
ეველანს თავისი საქმე ჰქონდა, სხვის შვილისათვის არავინ
ფიქრობდა.

ხუმი და ჭკვიანი ბავშვი იყო, არავის უშლიდა, თვალში
არავის ეჩხირებოდა.

იმავე ოთანში ერთი კუთსე ეჭირათ დედა-შვილს. ქალი
მარო სკოლაში სწავლობდა. არც ეს უგდებდა ეურს ზატარა
ბიჭს, თუცა კეთილი გული ჰქონდა. ერთსელ მარომ კარან-
დაში და ქალადი აჩუქა. კირილე სატავდა ხოლმე, მაგრამ
კარანდაში გაუტედა, აღარავინ გაუთალა და დარჩა ცარიელი.

შობა მოტანებული იყო. ჰეინავდა, სასაფსულო ზალტო-
თი და დაგლეჯილ ფესსაცქელით გარედ გასვლა შეუძლებე-
ლი იყო.

მეტად მოწყენილი იყო კირილე, მეტადრე დღესასწაუ-
ლებში, როცა ეველანი წავიდ-წამოვიდოდნენ.

შობის ზირველი დღეც გათენდა. ეველანი ეკლე'იში წა-
ვიდნენ, მაგრამ ობოლი არ წაიყვანეს, — ჰეინავდა და იმან-კი
სახაფსულო ზალტოს მეტი არ ებადა-რა. როცა დაბრუნდნენ,
ხოკმა ხანი დაბლევანა, ზოკმა — ევა. კიდევაც სთავაზობდნენ,
მაგრამ ბავშვმა უარი უთხრა, რადგან მამღარი იყო.

18.	ინდოური და მამლაყინწა.—ი. მკედლიშვილისა.	—
19.	ვისი ბრალია.—ი. მ—ნისა	—
20.	ერთი ძაღლის თავგადასავალი.—(თარგმანი) მ. დემურაისი.	—
21.	მუშა და ცაცხვი.—გიორგისა	VII
22.	ორი მონადირე.—(თარგმანი) ტასიასი	—
23.	შურთანის ჯილდო.—ი. მ—ანისა.	—
24.	პირუტყვების გონიერება.—(თარგმანი) ნ. მაქავარიანისა.	—
25.	მარკა.—ნინო ნაკაშიძისა	VIII
26.	წითელი კვერცი.—გიორგისა	—
27.	როგორ დაიჭირეს ჩიტი.—(ვაგნერიდან) ან. ამილახვრისა	—
28.	მიტროს გაბედულობა.—ცქვიტისა	IX
29.	ვირის თავგადასავალი.—(თარგმანი) ნ. ყიფიანისა	—
30.	ღრუტუნას ნაამბობი.—გიორგისა	X
31.	მუხა და ნუცა.—ლოლ. დუმბაძისა	—
32.	ვირის თავგადასავალი.—(გაგრძელება) ნ. ყიფიანისა	—
33.	ლაქა.—(ვაგნერიდან)—ან. ამილახვრისა	—
34.	ქველმომკმედი მიხა —კ მარტვილელისა	XI
35.	ვირის თავგადასავალი.—(გაგრძელება) ნ. ყიფიანისა	—
36.	მშიშარა ანიკო.—ცქვიტისა	XII
37.	ფული.—(სომხურიდან) ყ. კ—იანისა	—
38.	მოტყუება.—(თარგმანი) ს. რამანიშვილისა	—
39.	მშიშარა ანიკო.—(დასასრული) ცქვიტისა	XIII
40.	ვირის თავგადასავალი.—(გაგრძელება) ნ. ყიფიანისა	—
41.	მძარცველი.—იგავი ალ. მირიანაშვილისა	—
42.	პირუტყვების გონიერება.—(თარგმანი) ნ. მაქავარიანისა	—
43.	მტარვალები.—ელოსი	XIV
44.	ლუსი და მზეუქვრიტა.—(ინგლისური) ნ. თ.—სა	—
45.	სოკოზედ.—(თარგმანი) ან. ამილახვრისა	—
46.	კატა და ვეფხვი.—ლ. ზოცვაძისა	—
47.	თილისმიანი სახლი.—(თარგმანი) ელ. ანტონოვსკისა	XV
48.	თევზაობა.—მ. გარიყულისა	—
49.	სოსოს ძაღლი.—ს. რომანიშვილისა	—
50.	პატარა რობინზონი.—ან. ამილახვრისა	—
51.	მოარული ქუდი.—თ. რაზიკაშვილისა	XVI
52.	ვინ აირჩია ძაღლმა.—ნინო ნაკაშიძისა	—
53.	ვირის თავგადასავალი (გაგრძელება) ნ. ყიფიანისა	—
54.	სხვისთვის ორმოს მთხრელიო, თავისთავის მტერიო—ი. მკედლიშვილისა	—
55.	პირუტყვების გონიერება—(თარგმანი) ნ. მაქავარიანისა	—
56.	ბაბო და ფეფიკო.—ნინო ნაკაშიძისა	—
57.	იასამანი.—(თარგმანი) მ. დემურაისი	—
58.	გულწრფელი საჩუქარი (სომხური) ყ. კ—სა	—
59.	ამალღების არიფანა.—ცქვიტისა	XVIII
60.	ერუ-მკითხავი.—(თარგმანი) სვ. გოგლიჩიძისა	—
61.	ვისთვის მწიფდება ხილი.—(ვაგნერიდან) ან. ამილახვრისა.	—
62.	პალია და წაბლა.—ცქვიტისა	XIX

63. ბედნიერების სიხარბით ვერ მოიპოვებ.—კოლა ასათიანისა.	—
64. დაუპატიჟებელი სტუმარი.—(თარგმანი) მ. დემურიასი.	—
65. ვირის თავგადასავალი (გაგრძელება)—ნ. ყიფიანისა . . .	—
66. ჭია.—(თარგმანი) ელ. ჭიჭინაძისა	—
67. თამრიკოს მარტია.—ელოსი	XX
68. ჭია.—(დასასრული) ელ. ჭიჭინაძისა	—
69. ტყის ქონდრის კაცები (ვაგნერიდან) ან. ამილახვრისა.	—
70. ინდოეთის წმინდა მიმუნე (ვაგნერიდან) დ. ყიფიანისა.	—
71. მამა და შვილი.—ნინო ნაკაშიძისა	XXI
72. რამ დაღუბა.—უცნობისა	—
73. ღურგალი.—(თარგმანი) თეო. კა—კისა	—
74. პირუტყვების გონიერება.—(თარგმანი) ნ. მაჭავარიანისა.	—
75. დაუდგრომელი მარინე.—მეჯვრისხვეელისა	XXII
76. ძაღლის მესხიერება.—(თარგმანი) ელ. ჭიჭინაძისა	—
78. თედოს ბატები.—ცქვიტისა	XXIII
79. თინას საჩუქარი.—(თარგმანი) ელენე ანტონოვსკისა	—
80. ძაღლის მესხიერება.—(გაგრძელება) ელ. ჭიჭინაძისა	—
81. ნათლობაში.—გიორგისა	XXIV
82. არჩილის და ლევანის პირველი შობის ხე.—მ. დემურიასი.	—
83. ძაღლის მესხიერება.—(დასასრული) ელ. ჭიჭინაძისა	—
84. ვირის თავგადასავალი.—(დასასრული) ნ. ყიფიანისა	—

დრამატიული ნაწერები:

1. შობის ხე.—პიესა ნიკო წინამძღვრიშვილისა	II
---	----

სამეცნიერო საუბრები:

1. გეოგრაფია:	
ა. რუქას მნიშვნელობა	I
ბ. რუქას სარგებლობა	II
გ. რუქას სარგებლობა (დასასრული)	III
2. წყალზე აღმოცენებული ხახვი	X
3. ცის მნათობნი და ტელესკოპი.—ა საყვარელიძისა	XXII

ზღაპრები:

1. მუქ-ნახევარი.—თეო კანდე—სა	IV
2. მონადირე და მეფის ქალი.—ლ. ბოცვაძისა	VII
3. ლობოს ქოთანნი რომ ჩუხჩუხებს, რას ამბობს.—თ. რაზიკაშვილისა	VIII
4. გამოფხიზლება.—(თარგმანი) ტასიასი	—
5. არაფერი.—ჩაწერილი პ. კოჩეიშვილს-მიერ	IX
6. არაფერი.—(გაგრძელება). პ. კოჩეიშვილისა	XII
7. ხარბი მეფე.—გერ. ხაჯისა	XVII
8. სიმ-ჩენი.—(თარგმანი). ნ. წინამძღვრიშვილისა	XVIII
9. ორი ქვა.—(თარგმანი). დ. დეკანოზიშვილისა	XX
10. უტვინო.—(თარგმანი). ი. ანთაძისა	XXI
11. ლომი და კურდღელი.—ლ. ბოცვაძისა	—
12. შვიდ-ბეწვა ქოსა.—(თარგმანი). თ. ბაქრაძისა	XXII
13. შვიდ-ბეწვა ქოსა.—(დასასრული) მისივე	XXIII

გასართობი, ანდაზა, გამოცანა, შარადა, რებუსი და ნარევი

1. გამოცანა-ხუმრობა	I	46. რებუსი და ახსნა	—
2. შობის ხეის მოსართავი	—	47. ელქანი და მისი გაკეთება	XIV
3. რებუსი	—	48. გამოცანები	—
4. შობის ხის მოსართავი	II	49. რებუსი და ახსნა	—
5. გამოცანა	—	50. როგორ გაიზომება მდინარის სიგანე შიგ ვაუსვლელად	XV
6. რებუსი	—	51. გამოცანები	—
7. გამოცანები	III	52. რებუსები და ახსნა	—
8. ქველმოქმედი ძალლი	III	53. ვის უნდა საჩუქარი	XV
9. მოხერხებული ანგარიში	—	54. გამოცანა	—
10. სახუმარო გამოცანა	—	55. რებუსი და ახსნა	—
11. რებუსი	—	56. ამოცანები	XVII
12. ჩხუბი რამ იცის?	IV	57. რებუსი	—
13. გამოცანები	—	58. სახუმარო გამოცანები	XVIII
14. რებუსი	—	59. გასართობი	—
15. შარადა	V	60. ამოცანა	—
16. გამოცანა	—	61. გამოცანა	—
17. საკვირველი ხელსახოც	—	62. რებუსი და ახსნა	—
18. რებუსი	—	63. გამოცანა	XIX
19. პრესპაპიე	VI	64. საყურადღებო ციფრები	—
20. შარადა	—	65. არითმეტიკული გამოცანა	—
21. გონიერი მაიმუნი	—	66. რებუსი და ახსნა	—
22. სახუმარო გამოცანა	—	67. ვიციო, ვიციო!	XX
23. რებუსები	—	68. შარადა	—
24. პატარა ზანგი	VII	69. გამოცანა	—
25. გრძნობის შეცდომები	—	70. რებუსი და ახსნა	—
26. გამოცანები	—	71. მოხერხებული მახხარა	XXI
27. რებუსი	—	72. შარადა	—
28. გასართობი	VIII	73. გამოცანა	—
29. წითელი კვერცი	—	74. რებუსი და ახსნა	—
30. გამოცანა	—	75. ბერი ჩამოხტა და ავაჩიტი	XXII
31. რებუსი და ახსნა	—	76. შარადა	—
32. შარადა	IX	77. რებუსი და ახსნა	—
33. გამოცანები	—	78. ლახტის თამაშობა	XXIII
34. უჯრების ამოცანა	—	79. შარადა	—
35. რებუსი და ახსნა	—	80. რებუსი და ახსნა	—
36. სახუმარო გასართობი	X	81. შარადა	XXIV
37. გამოცანები	—	82. ხალხური ლექსი	—
38. რებუსი და ახსნა	—	83. გამოცანა	—
39. სახუმარო გასართობი	XI	84. რებუსი	—
40. გამოცანები	—		
41. რებუსები და ახსნა	—		
42. გამოცანები	XII		
43. რებუსი და ახსნა	—		
44. გასართობი	XIII		
45. იამყარნი	—		

მიიღება ხელის მოწერა

1908 წლის იანვრიდან 1909 იანვრამდე.

საუმაწვილო სურათებიანი ჟურნალი

ნაკადული

(წელიწადი მეოთხე)

წლიურ ხელის მომწერლებს მიეცემათ:

24 წიგნი ჟურნალი „ნაკადული“ მცირე წლოვანთათვის **12** წიგნი ჟურნალი „ნაკადული“ მოზრდილთათვის.

პრემიები: 1-ლი, „1908 წლის კედლის კალენდარი 12-ი სურათით“. 2-რე, „თომას თავგადასავალი“ მარკტვენისა.

ხელის მოწერა მიიღება:

- 1) „ნაკადულის“ რედაქციაში, გოლოვინის პროსპ., ზუბალონის სახლ., № 8, ყოველ-დღე 9—2 საათ., სამუშაოთობით საღამოთიც.
- 2) წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში, სასახლის ქუჩა, სახლი თავად-აზნაურობისა. წლიურად ფასი ჟურნალისა დამატებით, ესე იგი 36 წიგნისა რჩება ისევ 3 მანეთი.

ნაკადულის რედაქცია სთხოვს ხელის-მომწერნი:

ვისაც ჟურნალის ნომრები დააკლდება, მიმართონ აგენტს ანუ რედაქციას.

ვისც მასალას გამოგზავნის დასაბეჭდათ ვთხოვთ გარკვევიო სუფთად იყოს დაწერილი.

რედაქტორი: მ. ი. დემურია.

გამომცემელი: თავ. პ. ი. თუმანიშვილი.



ყოველ დღიური გაზეთი

„ი ს ა რ ი“

მიიღება ხელის მოწერა 1908 წლისათვის.

გაზეთის ფასი:

წლით როგორც ქალაქში, ისე ქალაქს გარედ	—7 მანეთი.
ნახევარი წლით	„ „ „ —4 მანეთი.
ერთი თვით	„ „ „ —90 კაპ.

მიიღება ხელის-მომწერა ყოველთვიურ სამეცნიერო პედაგოგიურ და სალიტერატურო ჟურნალ

„განათლება“-ზე

(წელიწადი პირველი)

წლიური ფასი ხელის-მომწერთათვის 5 მანეთი, ნახევარი წლით—3 მანეთი. სამი თვით 1 მან. 60 კაპ.

ტფილისში ხელის-მომწერა მიიღება „ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ წიგნის მაღაზიაში; „ნაკადულის“ რედაქციაში და „იდეალის“ სტამბაში (კიკნაძესთან) ნიკოლოზის ქუჩა № 6.

ქუთაისში—წიგნის მაღაზია „იმერეთში“ ისიდორე კვიციანიძესთან.

открыта подписка на 1908 годъ

на газету

ЗАКАВКАЗЬЕ

ТРЕТІЙ ГОДЪ ИЗДАНІЯ

подписная цѣна:

Съ доставкой въ Тифлисъ:	Съ пересылкой въ другіе города:
на годъ 6 руб.—коп	на годъ 8 руб.—коп.
на полгода. . . 3 руб. 50 ко	на полгода. 4 руб. 50 коп.

Помѣсячно повсюду 75 коп., отдѣльный № 5 коп. Заграницей вдвое.

Тифлисъ Головинскій пр., д. Манташева, № 6.

Редакторъ-издатель П. А. ГОТУА.